

МЕМОРИЈА И ОСНОВЕ АЛАТА GDB

Програмирање у реалном
времену 2020

Вјежба 1

УВОД

Потребна знања

- Це програмски језик, компајлирање
- Основе Линукса
- Основно познавање асемблерских наредби
- Одслушан дио вјежби са предмета Оперативни Системи у реалном времену које се односе на RaspberryPi уређај

Циљ вјежби

- Упознати се са одређеним аспектима меморије (стек сегмент, текст сегмент, сегмент података и BSS) и утицаја изворног кода на меморију
- Упознати се и оспособити се за кориштење gdb дебугера за проналажење грешака у изворном коду
- Препознати лоше концепте у програмирању са становишта меморије.

ШТА ЈЕ GDB?

GNU дебугер

Користи се за неколико програмских језика укључујући Це и Це++

Омогућује увид у то шта се дешава у одређеној програмској тачки током извршења програма

Најзанимљивије грешке у Це језику, *Segmentation Fault* се лакше пронађу са дебугером

Документација се може наћи на <https://sourceware.org/gdb/documentation/>

КОМПАЈЛИРАЊЕ

Компајлирање је мало другачије

Уобичајено се компајлира:

```
gcc [flags] <source files> -o <output file>
```

Примјер

```
gcc -Wall -Werror -ansi -pedantic-errors program.c -o program.exe
```

Додавање опције **-g** како би се омогућила подршка дебуговању:

```
gcc [flags] -g <source files> -o <output file>
```

```
gcc -Wall -Werror -ansi -pedantic-errors -g program.c -o program.exe
```

ПОКРЕТАЊЕ ДЕБУГЕРА

Два начина покретања дебугера:

- `gdb program.exe`
- `gdb`
  - У овом случају, потребна је додатна команда када се уђе у дебугеров едитор режим (*shell*):
  - `(gdb) file program.exe`
  - Гдје је **file** команда којом се учитава програм

Када смо већ код режима, сличан је Линуксовом:

- Са стрелицама се може „ходати“ по историји
- Постоји и `echo`
- ТАБ омогућује завршавање наредбе, и тако даље...
- А ако не знаш шта нека команда ради, покушај:
  - `(gdb) help [komanda]`

ПОКРЕТАЊЕ ПРОГРАМА КОЈИ СЕ ДЕБАГУЈЕ

```
(gdb) run
```

Очигледно!

Ова команда ће покренути програм који је учитан (на један од два претходно наведена начина).

- Ако нема проблема, исти програм (у нашем случају `program.exe`) ће се исправно извршити, у којем случају и нема неке потребе користити дебаггер. Осим, можда у едукативне сврхе.
- Ако има проблема, онда ће моћи да се виде много корисније информације од оних које се иначе добију приликом покретања програма. Нпр број линије и параметри функције која их је узроковала

```
Program received signal SIGSEGV, Segmentation fault.
```

```
0x00000000000000400524 in funkcija(podatak=0x7fffc90270,  
drugipodatak=2) at program.c:12
```

ЗАУСТАВНЕ ТАЧКЕ (*BREAKPOINTS*)

Нема превише смисла без зауставних тачки. Имају исти ефекат као и у графичким развојним окружењима. Заустављају даље извршавање програма на датом мјесту у програму.

Подешавање зауставне тачке на линију у фајлу:

```
(gdb) break program.x:6
```

или без назива програма

```
(gdb) break 6
```

Подешавање зауставне тачке на `main` функцију:

```
(gdb) break main
```

Уобичајен је случај да се не стаје сваки пут на неку линију или функцију, него када се испуни неки услов:

```
(gdb) break program.x:6 if i < 5
```

Број зауставних тачки је произвољан, а програм се, наравно, зауставља сваки пут када наиђе на неку од њих приликом извршавања програма.

Наравно, зауставне тачке не морају бити дефинисане прије покретања програма (`run`)

ШТА КАДА СЕ ПРОГРАМ ЗАУСТАВИ?

Двије ствари имају смисла:

Исписати податке из меморије:

- **(gdb)** `display/[format] izraz` – израчунава и исписује `izraz` сваки пут када се извршавање програма заустави. Овај скуп информација се дефинише прије покретања програма (`run`).
- **(gdb)** `x/[format] adresa` – исписује садржај адресе у датом формату.
- **(gdb)** `print /[format] varijabla` – исписује вриједност варијабле.
- Формат се састоји од типа и дужине.
  - Тип је слово: Октални **o**, хексадецимални **x**, децимални **d**, неозначени децимални **u**, бинарни **b**, покретни зарез **f**, адреса **a**, инструкција **i**, карактер **c**, стринг **s** или хексадецимални за нулама **z**.
  - Дужина је број праћен словом: бајт **b**, пола ријечи **h**, ријеч **w** или осам бајтова **g**
  - На примјер: **8bx** (осам бајтова у хексадецималном формату) или **2wd** (двје ријечи у децималном формату)
- **(gdb)** `watch varijabla` – Исписује вриједност варијабле када год се она промијени. Односи се на варијаблу која се тако зове у том скупу, у којем се програм налази када се наредба откуца!!!
- **(gdb)** `info [komanda]` – практично све остало исписује.
- **(gdb)** `disas /s` – исписује асемблер код. Опција `/s` има највише смисла, пошто исписује и изворни код
- **(gdb)** `list` – исписује изворни код

Наставити даље (у наставку)...

ШТА КАДА СЕ ПРОГРАМ ЗАУСТАВИ? [НАСТАВАК 😊]

Како наставити када смо се зауставили? Било то очигледно или не, али ако укуцамо **run** поново ћемо покренути програм из почетка!

- (gdb) `continue` – наставља до следеће зауставне тачке
- (gdb) `step [n]` – извршава следећих **n** линија програмског кода. Уколико је параметар изостављен, извршава се једна линија програмског кода. Уколико је линија програмског кода позив функције, улази у функцију.
- (gdb) `next [n]` – у већој мјери ради исто што и `step`, са разликом да уколико је линија програмског кода позив функције, дебагер не улази у функцију.
- (gdb) `stepi [n]` – извршава се **n** (или једна уколико је изостављено) инструкција.

Пошто је много заморно стално куцати ове наредбе, добро је да се зна да ЕНТЕР понавља задњу откуцану наредбу

ОСТАЛЕ КОРИСНЕ КОМАНДЕ

(gdb) `backtrace` – исписује траг стека када се програм убије

(gdb) `where` – исто као и `backtrace`, само што је програм још жив!

(gdb) `finish` – иде до краја функције

(gdb) `delete` – брише зауставну тачку

(gdb) `set var=val` – поставља нову вриједност за дату варијаблу у датом скопу

(gdb) `set logging [komanda]` – поставља логовање. Команда може бити: `file`, `on/off`, `overwrite`, `redirect`

(gdb) `quit` – излаз из дебугера

Добро је знати да све ове команде имају своје сктраћене називе:

`run` – `r`, `break` – `b`, `delete` – `d`, `continue` – `c`, `finish` – `f`, `step` – `s`, `print` – `p`, `quit` – `q`, `backtrace` – `bt`, `next` – `n`

ЧИТАЊЕ СТЕКА

Битни регистри

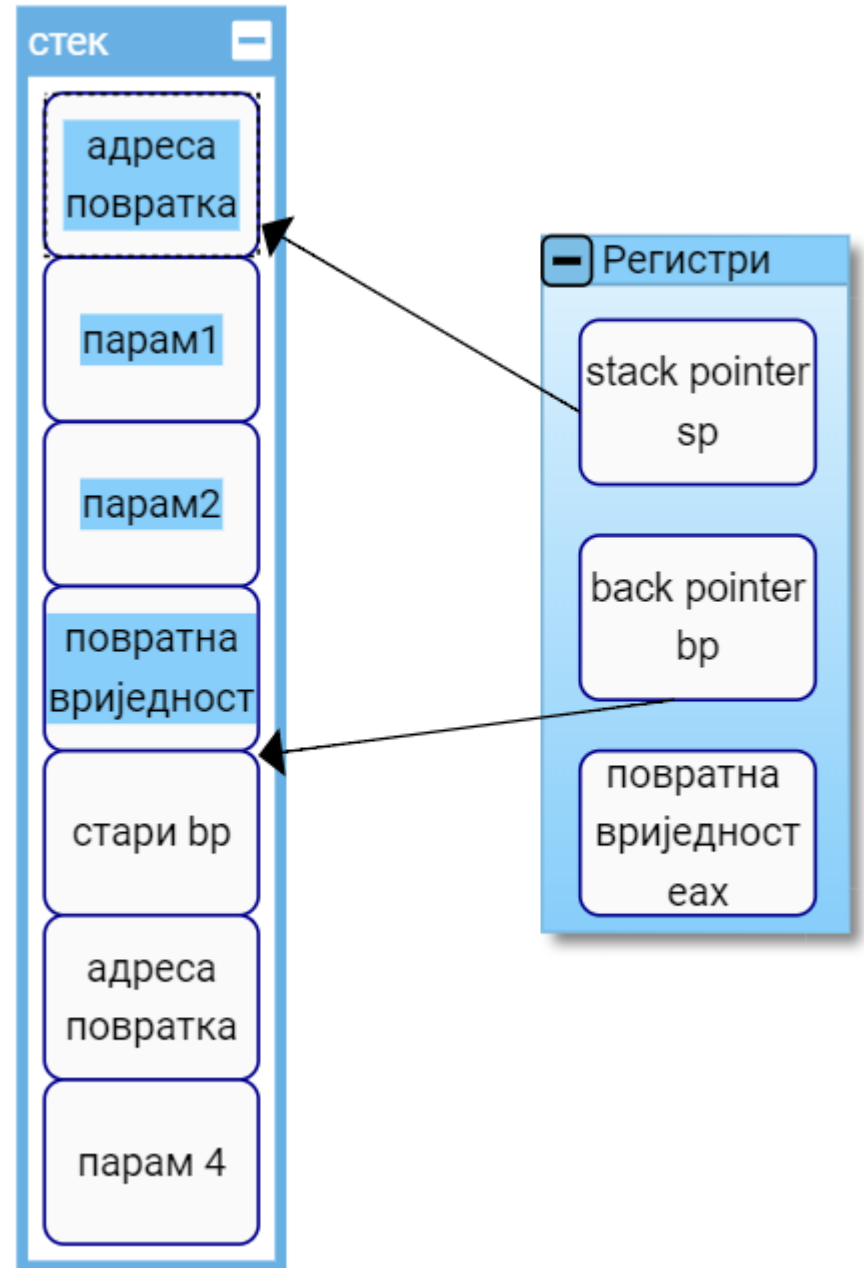
(e) `sp` – показивач на врх стека

(e) `bp` – користи се као референца када се приступа локалним промјењивим и аргументима функције

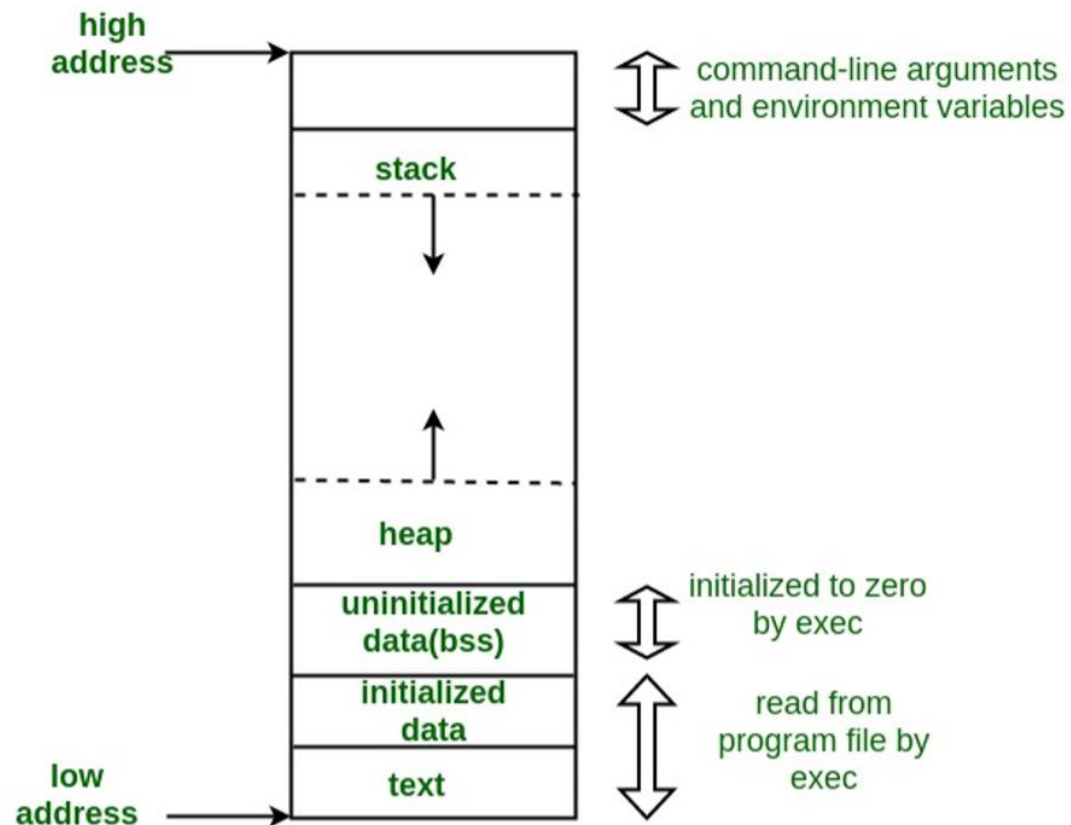
```
(gdb) info frame
```

```
(gdb) info registers sp bp
```

```
(gdb) x/20xw $sp
```


МЕМОРИЈА

Стек сегмент садржи податке унутар функција. И `main` је функција.

ХИП садржи динамички алоциране податке

Bss садржи податке који су иницијализовани са нулама или нису иницијализовани

Сегмент података садржи иницијализоване податке.

Текст сегмент садржи програмски код. Овај дио меморије је *read only*

ЛИНУКС КОМАНДА SIZE

Команда `size` исписује величине меморијских сегмената за неки програм:

```
srdjan@ubuntu:~/ppurv/vjezba1$ size addnumber
text      data      bss      dec      hex filename
1677      608        8     2293     8f5 addnumber
```

На овај начин се може статички провјерити програм. Док није у извршавању.

Пробати сљедеће ствари:

1. Избрисати `static` промјењивој *poruka* (компајлирати под другим именом и провјерити `size`)
2. Додати још једну глобалну промјењиву по узору на *suma* – без иницијализовања. Компајлирати и погледати величине.
3. Иницијализовати нову глобалну промјењиву. Погледати величине сегмената

ЛИНУКС КОМАНДА NM

Команда `nm` исписује све симболе који су присутни у компајлиранм програму.

На слици је приказан дио листинга за компајлирани програм.

Прва колона је адреса у фајлу, друга је тип (D,d — сегмент података, T,t — Текстуални сегмент, B,b — bss... Остали типови тренутно нису битни), а трећа садржај меморије.

Како је ова листа превелика углавном се грепује:

```
nm addnumber | grep poruka
```

ПОТРАЖИТИ `poruka` У СВАКОМ
КОМПАЈЛИРАНОМ ФАЈЛУ.

```
srdjan@ubuntu:~/ppurv/vjezba1$ nm addnumber
0000000000000065a T add_numbers
0000000000201018 B __bss_start
0000000000201018 b completed.7698
                                w __cxa_finalize@@GLIBC_2.2.5
0000000000201000 D __data_start
0000000000201000 W data_start
00000000000000580 t deregister_tm_clones
00000000000000610 t __do_global_dtors_aux
0000000000200dc0 t __do_global_dtors_aux_fini_
0000000000201008 D __dso_handle
0000000000200dc8 d _DYNAMIC
0000000000201018 D _edata
0000000000201020 B _end
```

ЗАДАТАК

Користећи програм `add_number.c` и `gdb` команде из `gdb_komande.txt`:

- Компајлирати Це програм за дебаговање
- Дебаговати програм упознавајући се са адресама појединих промјењивих, као и стања стека
- Користећи `size` наредбу препознати промјене у величини меморијских сегмената промјеном начина дефинисања промјењивих.

Користећи изворни код програма `kanarinac.c` као и стање стека при дебаговању `add_number.c`, препознати разлоге заштите стека.

ДОМАЋИ ЗАДАТАК

Користећи `gdb` алат, дебаговати добијени задатак и пронаћи грешку.

Како би били сигурни да Чак Норис није помагао у дебаговању, резултат дебаговања мора бити лог фајл креиран на сличан начин као што је урађено у фајлу `gdb_komande.txt` из којег ће бити евидентан процес дебаговања.

Услов за присуствовање сљедећим лабораторијским вежбама је успјешно урађен домаћи задатак.